

rejsende ikke komme til at foretage forgæves Besøg, at de ikke komme til at se paa noget, som ikke er sevärdigt. De ere alle udvalgte i Forvejen. Det, at der er flere i Rejsefællig med hinanden under en dygtig Førelses Ledelse, betyder, at Opmærksomheden bliver henvendt paa de Forhold, som virkelig have Betydning, og at de gensidig kunne komme til at paavirke og belære hinanden eller rettere sagt luffe Dvælene op paa hinanden for at se, hvad der er sevärdigt. Det har en Fordel til, nemlig at naar de rejse forbi Landbrugsforeninger eller forbi Byer, hvor Landboforeninger have Sæde, saa bliver der givet dem Lejlighed til at paahøre gode Foredrag angaaende de Undersøgelser, som de rejse paa, hvorved de hyderligere blive belærte om Forholdene. Det, at være flere i Fællig, har jo den Betydning, at en fattig Husmand, som driver sin Bedrift godt, ikke skal spille Tid og hemsøges af Gæster ofte. Mene af det Hensyn vil det være at anbefale, at han faar Lejlighed til at afgøre det hele paa en eller enkelte Gange. Naar jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag, vil jeg tillige gøre opmærksom paa et Forhold, der har været paalagt, og det er, at det er ikke nok, at der bliver udgivet Penge til dette Formaal, men at de maa fordeles i rette Tid. Det er en Henstilling, jeg vilde gøre til den højtærede Minister og til Finansudvalget, at der bliver taget alvorligt Hensyn dertil, thi der er klaget over dette Forhold, at Pengene komme for sent til Fordeling og altsaa komme dem, der skulle bruge dem, i Gænde paa den Tid, da Trængselen begynder at indtræde. Heldigst vilde det være, at Pengene bleve fordelte mellem Landbrugsforeningerne saaledes, at Rejserne kunne foregaa i Maj og Juni. Der er et andet Forhold, jeg vil henlede Udvalgets og den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og det er, at man til disse Bevillinger burde søge fri Rejse paa Jærnbane for disse flittige Husmænd. Det vilde jo ikke koste Staten særlig meget, men det vilde hjælpe ganske overordentlig for de rejsende, og det har dog ikke saa stort at sige, om man uddelte en Del Billetter, eller om Landboforeningerne hos Statsbanemyndighederne krævede saa mange Billetter, som der gives Rejseunderstøttelser, med Angivelse af, hvor Rejserne er til. Det er ingen synderlig Beskæftning for Staten, men det er en udmærket Hjælp til at lette Afdgangen for de rejsende til at kunne paatage sig Rejserne, thi den Stærk, de faa, strækker ikke til. Man kunde jo nok synes, at 60,000 Kr. er en stor Sum, men naar det tages i Betragt-

ning, at der kunde gerne være en enkelt i hvert Sogn, der kunde fortjene at komme ud at se sig om for at lære noget mere, saa at denne store Sum bliver spredt ud over de brede Lag, bliver der dog ikke synderligt stort til hver enkelt. Jeg mener derfor, at man bør tage det under Overvejelse inden 3dje Behandling. Det vilde være mig kært at se, at Forslaget da var blevet udvidet derhen, at Husmændene faa fri Rejse paa Statsbanerne.

Formanden (Høgstrø): Folketingsmanden for Præsto Amts 2den Valgkreds (Anton Jensen) har Ordet.

Anton Jensen: Jeg frafalder Ordet.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal af Hensyn til det sene Tidspunkt paa Dagen indskrænke mig til en eneste Henstilling til det meget ærede Finansudvalg, nemlig angaaende Besterhavsfiskeriet. Den ærede Ordfører udtalte, at Udvalget havde bevilget hele det Beløb, der findes paa § 19, III. B. til Fiskeriets Fremme, derunder indbefattet 7,000 Kr. til det danske Fiskeriflask. Jeg skal erkende, at det er fuldkommen rigtigt, og at det er meget godt, men det er jo ikke nogen stor Sum, der alt i alt bevilges til Fiskeriets Fremme her i Landet, uagtet vi ligge omgivne af Hav paa alle Sider. Jeg skal paa den anden Side kun nævne, at det eneste Tilskningspunkt i Betænkningen, der findes for dette Forhold, er en Udtalelse under Nr. 83, hvor Udvalget meddeler, at det har forlangt og erholdt en Specifikation af Omkostningerne ved Trykningen af Fiskeriberetningen. Jeg vil dog gerne henstille til det meget ærede Finansudvalg, om det ikke skulde kunne have tænkt sig noget andet denne Sag vedrørende, som der kunde have været Grund til optage en Forhandling om, og mit Spørgsmaal er da særlig dette: Vil Finansudvalget ikke finde det hensigtsmæssigt inden 3dje Behandling af Finansloven at tage det Spørgsmaal op, om der ikke er Grund ogsaa for Lovgivningsmagten, ogsaa for dette Ting til faktisk at vise, at vi ikke ere en Undtagelse fra den almindelige Regel, en Undtagelse med Hensyn til den Rædsel — kan jeg gerne sige — der greb os alle den 22de November, da det Budskab gik ud over Landet, at omtrent et halvt Hundrede vestjydske Fiskere havde mistet Livet om Ratten paa Havet. At dette Ting ogsaa følger, hvad hele Landets Befolkning den Gang følte, og hvad der gav Anledning til, at alle Pengepunge med et Slag